SERGHEI MIHALKOV

URSUL A GĂSIT O PIPĂ

În romînește de ION HOBANA

СЕРГЕЙ МИХАЛКОВ
КАК МЕДВЕДЬ ТРУБКУ НАШЁЛ
ДЕТГИЗ — 1955

SERGHEI MIHALKOV

URSUL A GĂSIT O PIPĂ

POVESTE

Ilustrații: E. Raciov

1956
EDITURA TINERETULUI

PERSONAJELE:

PĂDURARUL
NEVASTA PĂDURARULUI
URSUL
VULPEA
LUPUL
CIOCĂNITOAREA

Unchiul Fedea, pădurarul, într-o zi îşi prăpădi pipa, şi scăpărătoarea, şi punguţa cu tutun. Ursul Mişa le găsi — şi aşa-ncepu povestea...

Ursul se-nvăţă cu fumul, pipa o-ndrăgi grozav şi — ca omul cu nărav — cînd se isprăvi tutunul, începu s-adune-n pripă frunze-uscate din pădure şi să le îndese-n pipă.

Înainte, Ursul Mişa se trezea de dimineaţă, se rostogolea prin iarbă ca să se mai dezmorţească, se ducea la rîu, la scaldă, mai prìndea un pic de peşte, scormonea prin zmeurişuri, se urca-n copaci, urseşte, căutînd prin scorburi miere... Astăzi, cum deschide ochii, inima nimic nu-i cere decît pipa — o îndeasă pînă-n vîrf cu frunze-uscate, o aprinde, se aşează sub o tufă şi fumează. Stă el toată ziulica, slobozind colaci de fum şi nu face alt nimica.

Ei şi toată treaba asta ar fi fost cum ar fi fost numai că, de la o vreme, Mişa se simţi cam prost.

Serbu Dana
Cl I-a

Cum trecea printr-o poiană, se-ntîlni cu Vulpea care îl privi pe Ursul nostru, înlemnită de mirare.

V u l p e a *(cu glas mirat):*

Mişa! Oare tu eşti, dragă?
Unde-ai fost o vară-ntreagă?
Ce-ai slăbit! Sărman de tine,
Ai postit — ori nu ţi-e bine?
Haide, spune-mi: eşti bolnav?

U r s u l *(cu glas plîngăreţ):*

Nu ştiu, dar mi-e rău grozav;
Am slăbit, am năpîrlit,
Oasele mă dor cumplit,
Poftă de mîncare n-am —
Ştii-nainte cît mîncam!
În zadar mă culc devreme,
Somnul nu se prinde-n gene!
Cînd mă scol tuşesc, tuşesc,
Iar pe seară ameţesc;
Simt în inimă un junghi,
Tremurici pe la genunchi...
Da, îmi merge tare prost.

V u l p e a:

La Ciocănitoare-ai fost?
Du-te la Ciocănitoare!
Va ghici ea boala care
Te cuprinse pe nevrute
Nu te lenevi şi du-te!

U r s u l:

Şapte zile mai aştept
Şi mă duc, de nu mă-ndrept!

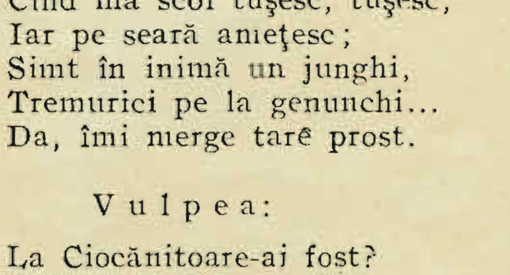

După-o săptămînă, două, Ursul se simţi mai prost. Cum trecea printr-o vîlcea, se-ntîlni cu Lupul care, de mirare, se-aşeză, buf! — pe labele din spate:

L u p u l:

Tu eşti, Mişa — Mihaile?
Cum slăbişi atîtea chile?
Coastele ţi-au cam ieşit,
Blana ţi s-a cam lărgit...
Eşti boluav?

U r s u l *(trist):*

Şi încă greu.

L u p u l:

Dar ce ai?

U r s u l:

Nu ştiu nici eu...
Am slăbit, am năpîrlit,
Oasele mă dor cumplit,
Poftă de mîncare n-am —
Ştii 'nainte cît mîncam!
În zadar mă culc devreme,
Somnul nu se prinde-n gene!
Cînd mă scol tuşesc, tuşesc,
Iar pe seară ameţesc;
Simt în inimă un junghi,
Tremurici pe la genunchi...
Am să mor!

L u p u l:

Da, ai să mori,
De n-ai să te duci, în zori,
La Ciocănitoare-acasă!
Ea e mare doftoreasă
Şi-ţi va spune, Moş Martine,
De e rău sau de e bine!

U r s u l:

Mîine-am să mă duc la ea!

L u p u l:

Dar ai s-o găseşti?

U r s u l:

Da, da!

Meştera Ciocănitoare-şi pregătea, cu mare larmă, un cuib cald pentru la iarnă, într-o scorbură de brad. Ridicînd ochii spre ea, Ursu-i spuse cam aşa:

U r s u l *(cu glas trist)*:

Ei, prietenă, ehei!
Vin-un pic mai jos, de vrei!

C i o c ă n i t o a r e a:

Tu eşti, Moş Martin? Noroc!
Zdravăn, sănătos?

Ursul *(cu glas sfîrşit):*

Deloc!
Am slăbit, am năpîrlit,
Oasele mă dor cumplit,
Poftă de mîncare n-am —
Ştii 'nainte cît mîncam!
În zadar mă culc devreme,
Somnul nu se prinde-n gene!
Cînd mă scol tuşesc, tuşesc,
Iar pe seară ameţesc;
Simt în inimă un junghi,
Tremurici pe la genunchi!...

Ciocănitoarea:

Bei, fumezi? Vezi, nu minţi!

Ursul:

Da, fumez. De unde ştii?

Ciocănitoarea *(severă):*

Păi miroşi grozav a fum!
Stai pe ciot, aici... Şi-acum,
Să-ţi vad spatele!... Cioc-cioc!...
Da-a!... Nu e uşor de loc
Să consulţi cum se cuvine,
Urşi atît de-nalţi ca tine!
Nu mai horcăi, ţi-am spus:
Eşti bolnav, chiar de eşti Urs!
Da-a!... E limpede, se pare...

Ursul *(speriat):*

Am să mor? Primejdia-i mare?

Serbu Daniela
Cl. I-

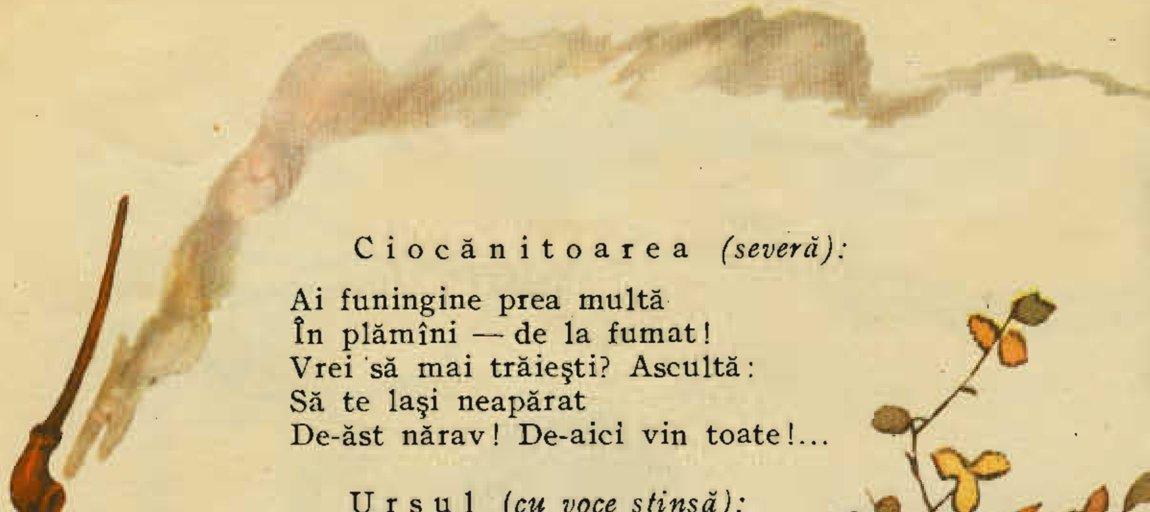

Ciocănitoarea *(severă):*

Ai funingine prea multă
În plămîni — de la fumat!
Vrei să mai trăieşti? Ascultă:
Să te laşi neapărat
De-ăst nărav! De-aici vin toate!...

Ursul *(cu voce stinsă):*

Să las pipa zmeurie,
Punga mea cu frunze-uscate
Şi scăpărătoarea?... Nu!
Nu mă las! Ce-o fi, să fie!...

Ciocănitoarea *(şi mai severă):*

Tu să faci ce-am spus acu'!
Iar dacă nu vrei, mă rog —
Ai să mori chiar în bîrlog!

Mulţumind pentru consult, Ursul o porni spre casă. Nu se depărtă prea mult; se-aşeză pe-un ciot de brad, scoase pipa lui frumoasă, o umplu cu frunze-uscate din punguţa cu păcate şi luă scăpărătoarea; cînd s-aprindă, şi-aminti ce-i spunea Ciocănitoarea şi atunci zvîrli-ntr-o rîpă, undeva cît mai departe, mult prea îndrăgita pipă.

Ursul nu fumă o zi, nu fumă nici ziua doua... Ei, dar în a treia zi, tot năravu-l birui: încă nu se-uscase roua cînd se coborî în rîpă.

Căută el, căută — pipa o găsi cu trudă. O găsi, o șterse iute (ca s-o cureţe) de blană, o umplu cu frunze-uscate din punguţa cu păcate, scăpără și o aprinse, începînd iar să fumeze. Dar abia de slobozise patru, cinci colaci de fum și-auzi Ciocănitoarea care duruia în scoarța unui brad: „Cioc-cioc-cioc!" și „Cioc-cioc-cioc!". Și-aminti atunci pe loc ce-i spusese la plecare doctorul Ciocănitoare despre pipă, și-ntr-o clipă o zvîrli în rîpă iară, mai ciudos ca prima oară.

Ursul nu fumă o zi, nu fumă nici ziua doua, ba chiar trei se stăpîni... Ei, dar într-a patra zi, tot năravu-l birui: încă nu se-uscase roua cînd se coborî în rîpă. Căută el multă vreme prin scaieţi și buruiană, găsi pipa și o șterse (ca s-o cureţe) de blană, o umplu cu frunze-uscate din punguța cu păcate, scăpără și o aprinse...

Stătea Ursul și fuma cu urechile ciulite, ascultînd cu încordare: nu se-aude pe-undeva doctorul Ciocănitoare?

Vara-ntreagă, toamna-ntreagă, în zadar a tot cercat să se lase de fumat.

Se-așternură fulgii iernii...

Într-o zi, -nfruntînd troienii, pădurarul o porni prin pădure, după lemne. El mergea pe drum de sănii, iar dulăul Zalivai tot adulmeca pe lături niscai urme de dihănii. Deodată, pădurarul l-auzi lătrînd: „Ham-ham!" Își opri atuncea calul și sări din sanie iute, răzbătînd cu greu pe schiuri prin hăţișuri neștiute. Tot mergînd după lătrat, el ajunse-ntr-o poiană, lîngă-un brad smuls de furtună; și acolo, ce să vadă? O movilă de zăpadă — un bîrlog de urs din care fumul albăstriu urca în văzduhul străveziu... Zalivai lătra, lătra, dînd tîrcoale primprejur.

Păduraru-și zise-uimit: „Încă n-am mai pomenit din bîrlog să iasă fum!"

Scoase Ursul din bîrlog — şi era sărmanul Mişa într-atît de slăbănog, că nu trebui să-l lege. Sărăcuţul, nu ştia pe ce lume se mai află: mormăia, se legăna, ochii-i lăcrimau de fum, blana-i năpîrlise toată, dar ţinea-ntre dinţii-i galbeni pipa, pipa blestemată!

Cunoscînd-o, pădurarul — fără multă tevatură — i-o luă frumos din gură; căută-n bîrlog apoi, îşi găsi scăpărătoarea şi punguţa cu tutun! Spuneţi voi: să nu se mire la aşa descoperire?

Puse lucrurile-acestea-n buzunarul hainei şi Ursu-n sanie-l sui, îndreptîndu-se spre casă. Iar nevasta-n prag ieşi să-l întîmpine voioasă.

Nevasta pădurarului *(curioasă)*:

Fedea, Fedea, ce-ai adus?

Pădurarul:

Uite: am adus un Urs!

Nevasta pădurarului *(privind)*:

E chiar viu!

Pădurarul:

Chiar viu! Şi-apoi
E şi fumător de soi!

N e v a s t a   p ă d u r a r u l u i *(speriată):*

Şi acum ce ai de gînd?

P ă d u r a r u l *(liniştit):*

Ce să fac cu el? Îl vînd!
Mîine-n zori, pe drumul nins,
La oraş îl duc întins.

Şi a doua zi, cum spuse, la oraş — la circ — îl duse

E un Urs la circ, băieţi!
Cînd veniţi să îl vedeţi?
Sprinten, iute-i ca o mreană
Şi de toţi e lăudat:
„Da, artistul cel cu blană
E un straşnic acrobat!"
Dar cînd trece-un om cu pipă
— Chiar departe, la trei poşti —
Mişa-l simte într-o clipă
Şi-atunci nu-l mai cunoşti:
Mormăie şi face gură,
Joacă-n loc ca un nebun,
Fiindcă azi nu mai îndură
Pic de miros de tutun.

Copii,

Nu cumva și printre voi se află vreun Mișa-Mihail?

Citiți-i această poveste!

T. 1379

Nr. 2539

Redactor de carte: I. Lamba
Tehnoredactor: E. Ceanșu

Dat la cules 11.IV.956. Bun de tipar 15.IX.956 Tiraj 30.100. Hîrtie velină de 120 gr. m.p. Coli de tipar 2,5. Coli de editură 2,4. Ft. 16/84×108. Com. editurii 2197. Ediția I. A. 0,562. Pentru bibliotecile mici indicele de clasificare (8 S—R).

Tiparul executat sub com. nr. 463 la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. STALIN", București — R.P.R.

Lei 2,75